

PETRA
BRAUNOVÁ

Ilustrovala
OLGA
PTÁČKOVÁ

ALBATROS

První
čtení

Jak se Vojta
ztratil

A L B A T R O S

Petra
Braunová

Jak se Vojta
ztratil

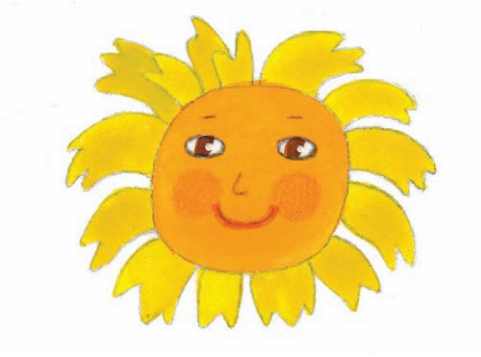

Jak se Vojta ztratil

P E T R A
B R A U N O V Á

Albatros

© Petra Braunová, 2010
Illustrations © Olga Ptáčková, 2010

www.albatros.cz
www.petrabraunova.cz

ISBN 978-80-00-02620-6

Jak se Vojta narodil

Na konci vesnice stojí domek. Má červenou střechu, bílou fasádu a modrá okna. Na okenní římse sedí kočka Ela.

Je černá. Jenom na nose má bílou skvrnku.

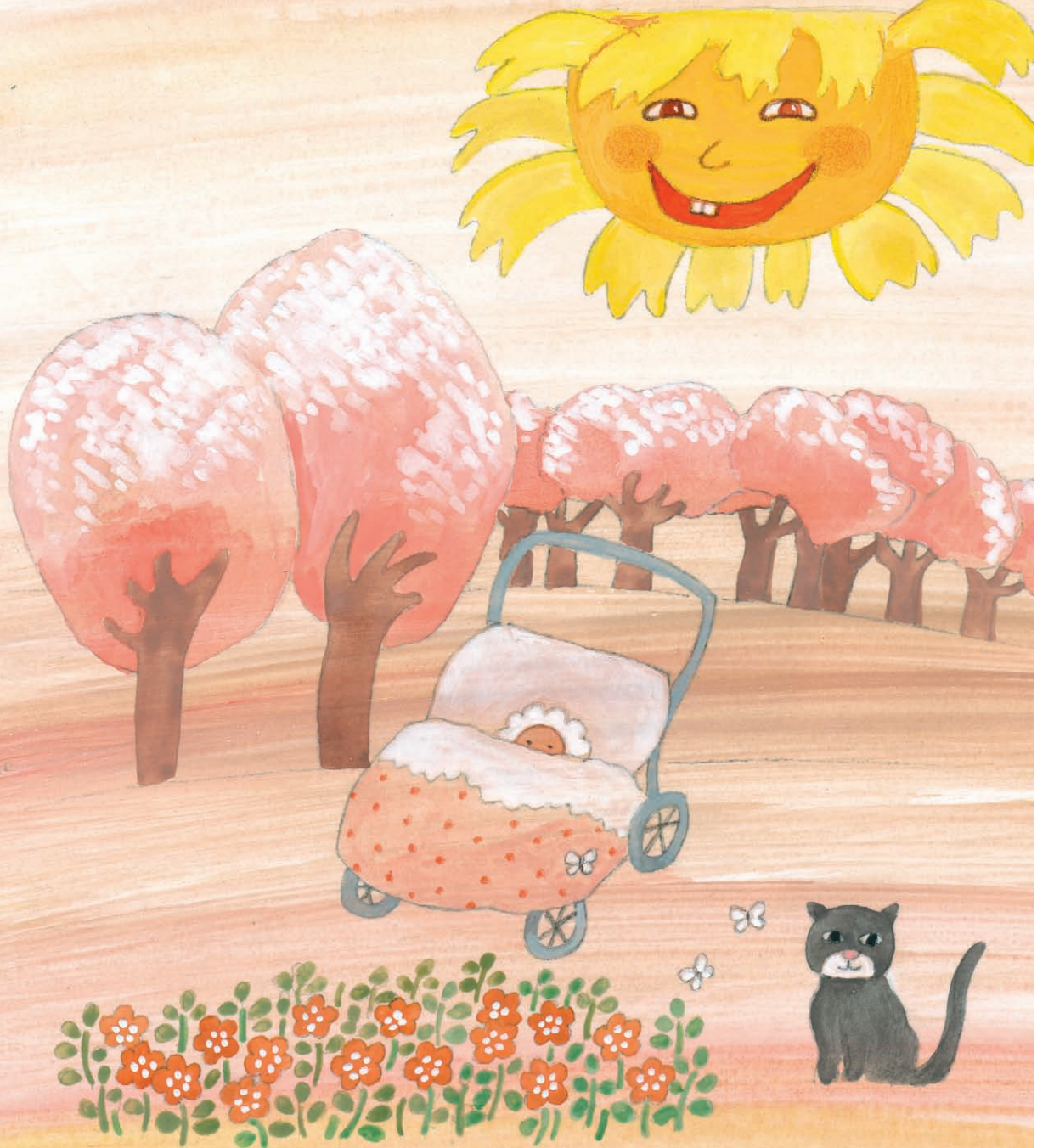

Mhouří oči a olizuje si tlapky. Pod oknem stojí kostkovaný kočárek. Sluníčko do něj zvědavě nakouklo.

„Heleme se, u Procházků mají kluka! Ale je nějaký malinký, z té výšky ho není skoro vidět.“ Pravda. Když se Vojta narodil, byl malý jako drobeček! V peřince se doslova ztrácel.

MAMINKA Zuzana nad ním v porodnici uronila spoustu slziček. Dala by se s nimi zalít zahrádka. Klidně ta jejich, kde teď na jaře všechno kvetlo a vonělo. Včely nevěděly, na který květ mají usednout dřív.

Táta Petr přivezl synka i s maminkou z porodnice. Maminka položila chlapečka do kočárku. Když bude na sluníčku, určitě poroste jako z vody.

„Ten je MALÝ!“ spráskla ruce BABIČKA Marie, když vnuka poprvé uviděla.

„Ten je MALÝ!“ řekla sousedka paní Nováková.

„Ten je MALÝ!“ pokrčila pihovatý nos její dcerka Lenka.

„Ten je MALÝ!“ ušklibovala se Vojtova
SESTRA Monika.

BRÁŠKA Vojta se jí zdál stejně velký jako mrkací panna Kačka. Monika pohlédla hlavou a vyběhla ven. Bude si hrát s Lenkou.

Děvčata sedí na lavičce za domem. Hou-pají před sebou kočárky a v něm svoje panenky. Hrají si na maminky.

„Abyste ho neztratila!“ zavtipkovala paní pošťačka, když mamince přinesla pohlednici. Prohlédla si s úsměvem miminko. „Takové mrně!“

Paní pošťačka je veselá, maminka je však smutná. Chce se usmívat, ale nejde jí to. Raději si prohlédne barevnou pohlednici. Kdo to píše? Maminka si prohlíží červené skály na obrázku a čte text: Gratuluji k narození syna. Martin. Aha, to píše

maminčin bratr – Voj-
tův STRÝC – ces-
tovatel. Pohled
je až z Ame-
riky!

Ještěže je Mar-
tin pryč, pomys-
lí si maminka

smutně. Její bratr
je chlap jako hora. Jemu by se teprve
Vojtíšek zdál malinkatý!

Maminkám se takové řeči poslouchají
špatně. Jako kdyby maminka Zuzana ne-
porodila normálního chlapečka, ale ně-
jakého Palečka!

Doma u postýlky se dívala na Vojtovu
tváříčku.

Tak malinký nosíček! Maličká ouška! Dro-
boučké prstíčky!

Mamince bylo zase do breku. Takový malý chlapeček se skutečně ve světě ztratí!

„On vyroste,“ objal maminku TATÍNEK. „Neboj se. Pamatuješ, jaká byla Monika? Vešla se mi v porodnici do dlaně. A dneska je to velká holka. To mají po mně. Když jsem se narodil já, báli se, že mě sezobne kos. A jaký jsem dnes?“

Maminka se k manželovi přitulila. Je o dvě hlavy větší než ona. Má ho moc ráda! Tatínek ji vždy umí utěšit. Maminka si znovu starostlivě prohlíží synka Vojtu. Opravdu vyrostete? Jen aby měl tatínek pravdu!

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.